

خبر

سکونت در مسکن‌های مهر بدون آب و برق

● مهر:
بوجود اینکه دولت وعده داده بود واحدهای مسکن مهر را با تمامی امکانات به متقاضیان واگذار کند اما متقاضیان تعدادی واحد مسکونی در شهرهای جدید اطراف تهران بدون امکانات در این واحدها سکونت دارند. دولت بارها اعلام کرده است که باید تمامی خدمات زیربنایی مانند آب، برق و گاز در واحدهای تحویل داده شده به‌طور کامل تأمین شده باشد اما در برخی از سایت‌های مسکن مهر، واحدها به متقاضیان تحویل داده شده است. در واقع در این واحدها هنوز امکانات ابتدایی زندگی مانند آب و برق و گاز وجود ندارد و در برخی از سایت‌ها به تازگی تأمین برق انجام شده است در حالی که به آنها با تانکر آبرسانی می‌شود،ضمن آنکه آماده‌سازی محوطه‌های شهری هم در این سایت‌ها که عموما در شهر جدید پرند و هشتگرد قرار گرفته‌اند وجود ندارد. در یکی از سایت‌های مسکن مهر در شهر جدید هشتگرد، تعدادی از متقاضیان با استفاده از نفت، خانه‌های خود را گرم نگه می‌دارند و تانکرهای آب که اغلب در چندماه گذشته یخ زده بودند، تنها وسیله آبرسانی به واحدهای آنهاست. همچنین تعدادی از متقاضیان در شهر جدید پرند در واحدهایی که امکانات لازم را ندارند زندگی می‌کنند. طولانی شدن تکمیل واحدهای مسکن مهر منجر به این شد که برخی از متقاضیان مجبور به زندگی در این واحدها شوند.

ادامه از صفحه اول

گفت‌وگو با «آقای چاوز»

قیمت نفت دوباره جان گرفت و اوپک به‌ویژه عربستان، به پیاس قدر دانی از «چاوز»، امتیاز برگزاری اجلاس سران کشورهای اوپک را به کاراکاس «هدیه» کرد. آن روزها سعودی‌ها از قدرت گرفتن چاوز خشنود بودند و چاوز کنار سیاست‌های نفتی آنان.

۲- جولای ۲۰۰۷ بود. رییس‌جمهور چاوز به ایران آمد. از صبح در هتل استقلال منتظر بودم تا از ملاقات احمدی‌نژاد برگردد. وقتی وارد هتل شد انبوه محافظان «همفن‌دانش»، اجازه مصاحبه با او را نمی‌دادند. برای پرسیدن سوالاتم، تصمیم گرفتم از مرام خود «آقای هوگو» استفاده کنم. از دور به زبان اسپانیولی فریاد زدم «زندهباد ونزوئلا» و که زبان عامیانه را خوب می‌دانست، ایستاده رو به من کرد و دستش را بالا گرفت و به زبان خودش گفت: «زندهباد ایران» همراهش هم تکرار کردند. آن‌روز «مصاحبه اختصاصی «شرق» با آقای چاوز» انجام شد و فردا، سرخط خبرهای دنیا شد. «ایران از ما تقاضای خرید بنزین کرد، ما هم قبول کردیم.» شش‌سال پیش تحریم‌ها مثل حالا نبود. چاوز اما موقعیت‌ها را خوب می‌شناخت. پس، مناسباتش را با تهران تقویت کرد تا سرمایه‌گذاری ایران در ونزوئلا را گسترش دهد. وقتی با او مصاحبه کردم کارپزمایش را دیدیم.

۳- سال بعد، وقتی سومین اجلاس سران اوپک در «ریاض» برگزار شد، برنامه‌ریزی سعودی‌ها طوری پیش رفت که محتوای جلسه محرمانه وزرای خارجه، نفت و اقتصاد کشورهای عضو اوپک برای ذقایی در اتاق خبرنگاران پخش شد. هیات ایرانی پیشنهاد می‌کرد و سعودوالفصل، وزیر خارجه عربستان، رد می‌کرد. از حذف دلار گرفته تا تعیین پول واحدی برای مبادلات نفتی. ایران می‌خواست در بیانیه اجلاس سران جهانی، گنججاذب که محتوایش واکنش همه اوپکی‌ها به تحریم علیه یک کشور عضو بود. حرکت سعودی‌ها در پخش این جلسه محرمانه برای خبرنگاران (عاملانه یا سبها) به ضرر وجهه ایران بود. فردای آن‌روز چاوز، در جلسه سران اوپک و در پخش زنده تمام رسانه‌ها، خطابه‌ای حماسی در خصوص اتحاد نفتی علیه امپریالیسم ایراد کرد، آن‌هم در خاک ریاض. او در بخش‌هایی از سخنانش، بونقیلفه، رییس‌جمهوری الجزایر را مخاطب گرفت و خاطرات مبارزات او را به رخ کشید تا هیجان سخنانش را بیشتر کند. چاوز قاعده بازی را خوب می‌شناخت. بعد وقتی جلسه تمام شد کنار هیات ایرانی ایستاد و دفترچه کوچکی از جیبش درآورد و آرام سخنانی گفت. برداشتم این شد که ریاض پاسخ پخش جلسه محرمانه وزرا را با سخنان چاوز گرفته است.

۴- مرداد سال گذشته وقتی عرصه بر صادرات نفت ایران تنگ شد، ایران برای صادرات نفتش به هند، تحت‌فشار قرار گرفت. پالایشگاه «پراینس» که که او را آن‌قدر در قدرت نگه‌داشت تا چشم از جهان ببندد. چاوز «کارگردانی» بازیگر بود که اقتضات قدرت را می‌شناخت. او همیای توصیفات اغراق آمیز نیست اما همنشین «نفت و اوپک» است. این یادبودی باشد برای فرصتی که اختصاص داد تا با او مصاحبه کنم. برای همیشه خداحافظ «آقای چاوز».

مهدی الیاسی:
کردستان عراق این روزها برای تاجران و سرمایه‌داران ایرانی یکی از گزینه‌های جذاب است. جالب آنجاست که سیاسیون کرد و اقلیم کردستان با تفکرات چپ عجین هستند و خود را سوسیال دموکرات می‌دانند اما از سرمایه‌های خارجی در کشور حمایت‌های لازم را می‌کنند و قوانین را هر چه بیشتر در جهت سهل‌تر کردن جذب سرمایه، هدایت می‌کنند. بخش خصوصی هم در کردستان احترام‌های لازم را دارد. اینها با چارچوب‌های شناخته‌شده از چپ فاصله دارند و شکل نوین چپ در گوش شمال‌غربی ما شکل گرفته و اتفاقا پیش به سوی موفقیت می‌رود. این گفت‌وگویی یک ساعته است با آقای «ناظم دباغ» سفیر اقلیم کردستان در این مورد.

د با توجه به سابقه سوسیالیستی و چپ‌گرایانه کوشش‌های کردستان عراق (اتحادیه میهنی و پارت‌دموکرات)، نگاه فعلی این احزاب به اقتصاد چگونه است؟ آیا از اقتصاد آزاد دفاع می‌کنند؟ امروز حقوق مالکیت به عنوان یکی از مهم‌ترین شاخصه‌های اقتصاد آزاد چه جایگاهی در کردستان عراق دارد؟

به‌دلیل مسایل ایدئولوژیکی و اعتقاداتی که گروه‌های سیاسی اقلیم کردستان عراق دارند، این احزاب هوادار نوعی سیستم سوسیال دموکرات هستند. مثلا تشکیلات پارت‌دموکرات کردستان عراق، مواضع روشن سوسیالیستی دارد. اتحادیه میهنی کردستان عراق هم عضو انترناسیونال سوسیالیستی است. معنی‌اش این است که نگاهشان به اقتصاد آزاد و بخش خصوصی در درون یک سیستم سوسیال دموکرات است. دولت در اقلیم کردستان چندین در امور اجرایی دخالت نمی‌کند و بیشتر بخش خصوصی میداندار است. وقتی قرار باشد بخش خصوصی فعال باشد، طبعا باید یک سری حقوق برای بخش خصوصی پذیرفته و تثبیت شود. یکی از این موارد همین حقوق مالکیت است و همین‌طور امنیت سرمایه.

گفتید احزاب کردی، نگاه سوسیالیستی به اقتصاد دارند. تلقی‌شان از سوسیالیسم چیست؟
سوسیالیسمی که الان احزاب کرد به آن اعتقاد دارند به معنی مارکسیسم لنینیسم نیست. ما سوسیال دموکرات هستیم. سوسیال دموکراسی در اروپا معنی روشنی دارد. ما به روایت اروپایی از سوسیالیسم اعتقاد داریم. در واقع چیزی در میانه سوسیالیسم و کاپیتالیسم امروز در اروپا همین سیستم رایج است و مردم با این سیستم زندگی‌شان راحت‌تر است.

امروز وضعیت شاخص‌های اقتصادی اقلیم کردستان عراق در بخش‌های مختلف، چگونه است؟
کردستان عراق (که جزئی از دولت فدرال عراق است) از دوران رژیم سابق آسیب‌های بسیاری دیده. اقدامات منتهی شد. امروز اگر به کردستان بیاپید و وضعیت فعلی را رویت کنید، مشاهده می‌کنید کردستان عراق نسبت به کل عراق بسیار بیشتر پیشرفت کرده است. الان در کردستان، بخش خصوصی در حال رشد است و در تأمین عوم مسایلی که اقلیم نیاز دارد، بخش خصوصی در حال فعالیت است. مثلا بخش مسکن، راسازی، و سدسازی و ... اساسا ساخت‌وساز در اقلیم توسط پیمانکاران بخش خصوصی انجام می‌شود. چه پیمانکاران داخلی و چه شرکت‌ها و سرمایه‌گذاران خصوصی خارجی. الان دولت به شرکت‌های مسکن‌ساز وام می‌دهد و ساخت مسکن توسط قشطی خصوصی انجام می‌شود و آنها هم خانه را به صورت قسطی به مردم واگذار می‌کنند. در ساخت اتوبان و جاده و سد هم، بخش خصوصی فعال است و تصمیم داریم این قبیل پروژه‌های عمرانی با مشارکت بخش خصوصی و سرمایه‌گذاری خارجی، انجام شود. در حوزه ساخت نیروگاه و برق، کلا بخش خصوصی فعال است و بخش خصوصی به مردم برق می‌فروشد. یعنی اکثریت نیروگاه‌های کردستان عراق متعلق به بخش خصوصی است، البته دولت حمایت‌شان می‌کند. دولت به آنها سوخت می‌دهد و آنها هم برق را با یک قیمت توافقی به مردم می‌فروشند. الان در بخش صنعت هم بخش خصوصی میداندار است. یکی از مواردی که بخش خصوصی در اقلیم بسیار فعال شده، بخش سیمان است. الان در اقلیم روزانه بالای ۱۵ هزارتن سیمان تولید می‌شود.

یعنی دیگر واردات سیمان ندارید؟

از ایران و ترکیه هنوز سیمان وارد می‌کنیم. چون مصرف سیمانمان بالاست و تولید خودمان کفایت نمی‌کند. مصرف بالای سیمان در اقلیم کردستان عراق نشان‌دهنده فعالیت زیاد بخش مسکن، راسازی و سدسازی است. الان در کردستان، شرکتی هم در تولید فولاد فعال شده است، البته تکافوی نیازهای مصرفی‌مان را نمی‌دهد و همچنان واردات فولاد داریم.

در جذب سرمایه‌گذاری خارجی چه مقدار موفق بوده‌اید؟

جذب سرمایه‌گذاری خارجی به بالای ۲۵ میلیارددلار رسیده است. این مبلغ شاید نسبت به حجم اقتصاد ایران، چیزی نباشد اما نسبت به حجم خود اقتصاد اقلیم کردستان، رقم بالایی است. جمعیت اقلیم کردستان پنج‌میلیون نفر است. با توجه به مقدار جمعیت و همین‌طور جغرافیای اقلیم کردستان، جذب این میزان سرمایه

اقتصاد

گفت‌وگوی «شرق» با نماینده اقلیم کردستان در ایران

سوسیالیست‌های حامی بخش خصوصی

علی‌اکبر عسکری، نماینده اقلیم کردستان

اقلیم برگزار شد. در همین ماه هم اتاق بازرگانی اصفهان در سلیمانیه بااتاق بازرگانی سلیمانیه همایشی برگزار می‌کنند تا راه‌های گسترش روابط را بررسی کنند.

ک دولت اقلیم چه تسهیلاتی را برای سرمایه‌گذاران ایرانی قابل شده و دو اقتصاد به یکدیگر چه کمکی می‌توانند بکنند؟

مهم‌ترین تسهیلات ما این است که اقلیم کردستان یک منطقه آزاد برای تمام ایرانیان است. البته بخشی از مسایل سرمایه‌گذاری و مبادلات بانکی و ... به شرایط بین‌المللی خود شما بستگی دارد و بحث تحریم‌هایی که در گیر آن هستید. جدای از این بحث ما به گسترش روابط اقتصادی با ایران بسیار علاقه‌مند هستیم. چرا آمریکایی‌ها، اعراب و ترک‌ها بایبند در کردستان سرمایه‌گذاری کنند و در بازار ما محضرب داشته باشند و چرا ایرانی‌ها که ما با هم اشتراکات فرهنگی داریم و در تمام سال‌های گذشته با هم بوده‌ایم، نباید در کردستان حضور داشته باشند؟ این البته به شرایط بین‌المللی خود ایران بستگی دارد. الان یک سرمایه‌گذار ایرانی در هر کجای دنیا که باشد مسایل بانکی‌اش مشکل دارد. این مساله مقداری همکاری را مشکل می‌کند. دولته‌ها نمی‌توانند ریسک کنند چه برسد به سرمایه‌گذار بخش خصوصی. سرمایه‌دار با جایی همکاری می‌کند که امنیت سرمایه‌اش تضمین شده باشد. ما شرایط و تسهیلاتی که برای ترک‌ها، عرب‌ها و آمریکایی‌ها قابل هستیم، بسیار بیشتر برای ایرانی‌ها قابل هستیم. در گذشته شرکت‌های ایرانی در بازار اقلیم کردستان بسیار فعال بودند. شاید نسبت شرکت‌های ترکیه به شرکت‌های ایرانی در اقلیم به ۱۵درصد هم نمی‌رسید. الان این روند در حال برعکس شدن است. خب واقعا چرا؟

ک این کاهش حضور شرکت‌های ایرانی در منطقه اقلیم فقط به دلیل تحریم‌های بین‌المللی علیه ایران است یا مسایل دیگر منطقه‌ای هم دخیل هستند؟
بخشی از آن به دلیل تحریم است و بخش دیگرش به دلیل نوع نگاه دولت ایران به اقتصاد است. الان ایران نگاهش بیشتر امنیتی و ترکیه نگاهش بیشتر اقتصادی است. در ضمن اقتصاد ترکیه بسیار بازتر است. فرآیند ثبت شرکت و کسب مجوز برای شروع یک فعالیت اقتصادی در ترکیه بسیار کوتاه است. مجوز گرفتن در ترکیه خیلی ساده است ولی در ایران نیاز به مراجعات متعدد و طولانی‌مدت است.

ک گفتید سطح روابط اقتصادی و تجاری میان ایران و دولت اقلیم در حال حاضر چهارمیلیارد دلار است. الان سطح روابط اقتصادی تان با ترکیه چقدر است؟
بالای هشت‌میلیارد دلار است و این روند رو به رشد است.

ک ایران و اقلیم کردستان روابطی دیرینه دارند اما امروز با وجود مشکلاتی که ترکیه با کردها دارد، سطح روابط ترکیه و دولت اقلیم رو به گسترش است. گسترش روابط اقتصادی شما با ترکیه چگونه مقدور شد؟
در مورد اقتصاد و روابط اقتصادی، مردم در یک فضای ببینید ما در روابطمان بر مبنی‌ای منافع‌عمل می‌کنیم و چیز دیگری را دخالت نمی‌دهیم. ما کردها با ایرانی‌ها روابط دیرینه و همسنگی فرهنگی و نژادی داریم. به‌علاوه در تمام دوران مبارزمان در عراق، عقبه و خط حمایت از مبارزات ما، ایران بود ولی ما برای روابطمان با ترکیه، سوریه، اردن و تمام کشورهای همسایه عراق، ارزش قایل‌هستیم.

در مورد اقتصاد و روابط اقتصادی، مردم در یک فضای آزاد بیشتر دنبال این هستند که ببینند در کدام منطقه منفعت بیشتری می‌برند. کردها می‌بینند که راهشان برای دسترسی به اروپا (چه زمینی و چه هوایی) ترکیه است. وقتی راه انسان به جایی افتاد، خودبه‌خود آشنایی و دوستی شکل می‌گیرد. مساله بعدی آزادی بازرگانی و تجارت است. بازرگان کردی که به ترکیه می‌رود، آن آزادی اقتصادی که در آنجا احساس می‌کند را در ایران احساس نمی‌کند. بازرگان، سرباز نیست که دستور بپذیرد و من به او بگویم حتما به ایران برو. بازرگان کرد وقتی به ترکیه می‌رود و به سادگی اقامت می‌گیرد، به سادگی شرکت ثبت می‌کند، دفتر اجاره می‌کند، حساب بانکی باز می‌کند، وقتی به ایران می‌آید، هیچ‌کدام از این کارها را به سادگی نمی‌تواند انجام دهد. تحریم‌ها علیه ایران هم شرایط را سخت‌تر کرده است. یک مساله دیگر هم این است که نوع فعالیت و مبادلات اقتصادی ما با یکدیگر به صورت رسمی و در قالب شرکت‌ها انجام شود یا به صورت پله‌پله‌ری و خرده‌کاسی؟ متأسفانه تا این لحظه در ایران به دلیل سیاسی که استنادداران برای ایجاد شفاف برای بیکاران مرزری دارند، پله‌پله‌ری و خرده‌کاسی در مرزها را ترجیب می‌کنند اما مبادلات اقتصادی شفاف، نباید اینگونه باشد. باید در قالب شرکت‌ها و موسسات اقتصادی صورت بگیرد. مبادلات بین شرکت‌ها مبتنی بر قراردادها و توافقنامه‌های اقتصادی است و همه چیزش شفاف است. در سال‌های اخیر روابط اقتصادی منطقه اقلیم و ایران افزایش پیدا کرده اما این روابط بعضا بهداشتی و صحیح نیست. ضابطه‌مند نشده و در چارچوب مبادلات خرده‌کاسبان لب مرز انجام می‌شود اما الان روابط اقتصادی ما و ترکیه شفاف و ضابطه‌مند است و در قالب مبادلات اقتصادی بین شرکت‌ها صورت می‌گیرد.

از ترخیص کالای خود از گمرک خودداری کرده‌اند. این تصمیم به نوبه خود موجب اختلال در روند واردات و تأمین مواد اولیه برای تولید می‌شود که به هیچ عنوان به صلاح تولید ملی نیست. هر گونه اشکال در روند تولید، افزایش بیکاری را به دنبال دارد که با توجه به شرایط رکودی و تومی موجود اتفاق ناخوشایندی است.

پرسه

بخش خصوصی در آفریقا با پالایشگاه می‌سازد

● ایسنا:
رییس اتحادیه صادرکنندگان فرآورده‌های نفت، گاز و پتروشیمی از ساخت پالایشگاه‌های مقیاس کوچک در قاره آفریقا توسط بخش خصوصی خبر داد. به گفته حسن خسروجردی، یکی از کشورهای آفریقایی با ساخت پالایشگاه کوچک مقیاس در خاک کشورش موافقت کرده و قرارداد ساخت این پالایشگاه امضا شده است. او، با اشاره به اینکه ظرفیت خوراک پالایشگاه‌های کوچک‌مقیاس حدود ۱۰ تا ۲۰هزار بشکه در روز است، گفت: «ظرفیت روزانه پالایشگاه موندرنر حدود ۱۰هزار بشکه است. همچنین، هزینه‌های ساخت این پالایشگاه ۷۰میلیون دلار است و سهم بخش خصوصی ایران برای ساخت این پالایشگاه ۳۰درصد است و بخش بیشتری از سرمایه‌گذاری این طرح را شرکت‌های خارجی انجام خواهند داد. به گفته خسروجردی، کالا و تجهیزات ایرانی و روسی برای ساخت این پالایشگاه استفاده خواهد شد.

ارسال پرونده‌های پولشویی به وزارت اقتصاد

● مهر:
رییس‌کل گمرک ایران ضمن اعلام دلائل استقبال از واردات شمش طلا به کشور، از ارسال پرونده‌های مشکوک به جرم پولشویی در حوزه تجارت خارجی توسط این دستگاه به مرکز مبارزه با جرم پولشویی در وزارت اقتصاد خبر داد. به گفته عباس معمارنژاد، اگر بر مبنای این دستورالعمل عملیات مشکوکی در حوزه تجارت خارجی انجام شود، گمرک موظف است که آن را به مرکز مبارزه با جرم پولشویی در وزارت اقتصاد اعلام کند. اگر مرکز مبارزه با پولشویی وزارت اقتصاد با جمع‌آوری اطلاعات به این جمع‌بندی و نتیجه‌گیری برسد که جرمی واقع شده است، پرونده را به دادگاه ارسال کرده و رسیدگی به پرونده، دنبال خواهد شد. او، در مورد استقبال از واردات شمش به کشور، گفته است: «با توجه به اینکه ورود شمش طلا به کشور از سال گذشته تاکنون از پرداخت حقوق ورودی معاف شده است، انگیزه‌ای برای قاچاق آن به کشور وجود ندارد.»

وزیر نفت حذف جریمه از قرارداد صلح را رد کرد

● مهر:
وزیر نفت با رد اظهار نظر مقامات پاکستانی مبنی بر حذف ماده جریمه از قرارداد فروش گاز ایران به پاکستان، اعلام کرد: هیچ تغییری در مفاد این قرارداد صادرات گاز ایجاد نشده است. عاصم حسین، مشاور نخست‌وزیر پاکستان هفته گذشته با بیان اینکه در صورت تأخیر در راهاندازی خط لوله انتقال گاز ایران - پاکستان، اسلام‌آباد ملزم به پرداخت جریمه نخواهد بود، اما، رستم قاسمی، با رد هر گونه تغییر در مفاد قرارداد فروش گاز طبیعی به پاکستان، گفت: در حال حاضر تمامی مباحث قراردادی با پاکستان درباره صادرات گاز به پایان رسیده است. به گفته وزیر نفت، قرارداد صادرات گاز ایران به پاکستان وارد مرحله اجرایی و عملیاتی شده است و پیش‌بینی می‌شودبا همکاری متقابل بین ایران و پاکستان، خط لوله انتقال گاز هطقی با برنامه زمان‌بندی ۲۱ اسفند عملیات کلنگ‌زنی ساخت خط لوله صلح در خاک پاکستان آغاز خواهد شد.

افزایش ۱۵۰درصدی قیمت مسکن

● مهر:
رییس سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی گفت: «عمده خرید و فروش‌هایی که در بخش مسکن کشور طی سه چهار ماه اخیر انجام شده است، توسط دلالان صورت گرفته و این واحدها طی سه چهار ماه آینده فروخته خواهد شد.» به گفته بهروز علیشیری، به طور حتم این واحدها هم مسکونی طی سه چهار ماه آینده فروخته خواهد شد اما باید این وضعیت را برای دلالان و واسطه‌ها سخت کرد. او، گفته است: «هگر قیمت مصالح ساختمانی تا چه حد افزایش یافته که با رشد ۱۵۰درصدی در قیمت مسکن مواجه شده‌ایم، بنابراین باید این وضعیت اصلاح شود.»

پریده اخبار

مهر:
نجشبی شفیعی، رییس ستاد مدیریت حمل‌ونقل و سوخت کشور: «هنوز تصمیم‌گیری نهایی دربارۀ اختصاص سهمیه ویزه بنزین نوروزی گرفته نشده است اما در هفته جاری در خصوص اختصاص با عدم اختصاص این سهمیه ویزه بنزین نوروزی تصمیم‌گیری خواهد شد.»
تسنیم:
منابع هندی اعلام کردند صادرات برنج هند به ایران در ۹ ماهه آوریل تا دسامبر ۲۰۱۲ (فروردین تا آذر ۹۱) با افزایش ۵۰درصدی به ۷۲۵میلیون دلار رسید.

تسنیم:
در ایران از سال ۱۳۰۳ تا ۱۳۳۴ مجموعاً ۲۷بار مجلس شورای ملی بودجه چند دوازدهم تصویب کرده است، پس از آن در سال ۱۳۵۸، به دلایل اوضاع خاص کشور، شورای انقلاب بودجه سه‌دوازدهم تصویب کرد. بودجه‌های ۱۳۵۹ و ۱۳۶۰ نیز دودوازدهم تصویب شده است. پس از آن بودجه چندندوازدهم تصویب نشده تا اینکه در سال ۱۳۸۹ به دلیل تأخیر زیاد دولت در ارائه لایحه بودجه، بودجه دودوازدهم تصویب شد. این فرآیند در بودجه سال ۱۳۹۰، ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ نیز تکرار شد.

پیامدهای چالش ارزی

بانک مرکزی و به تبع آن مطالبه بانک‌ها از تجار و واردکنندگان، موجب ناآمنی فضای اقتصادی می‌شود به طوری که آنان هر لحظه به این نگرانی روبه‌رو خواهند بود که باز هم مابه‌التفاوتی دیگر که مقدار آن هم مشخص نیست، از آنها دریافت خواهد شد. این مابه‌التفاوت‌ها در برخی مواقع فاقد صرفه اقتصادی است. در حال حاضر بسیاری از واردکنندگان به همین دلیل

صورت است که تا این وزارتخانه تأیید نکند ارزی به واردکنندگان اختصاص نمی‌یابد. حالا بانک مرکزی در واکنش به عدم توجه بانک‌ها به این بخشنامه اعلام کرده به بانک‌های متخلف ارز نخواهد داد.

این تصمیم بانک مرکزی در صورت اجراء اعتبار ایران در جامعه جهانی را خدشه‌دار می‌کند. از سوی دیگر، ادامه دریافت مابه‌التفاوت ارزی از بانک‌ها توسط

ادامه از صفحه اول

طی قراردادی که با بانک‌ها منعقد می‌شود و اسناد آن هم در وزارت صنعت، معدن و تجارت موجود است، صاحبان بنگاه‌های اقتصادی موظف به بازپرداخت تعهدات خود براساس همان نرخ ارز به بانک‌ها هستند در حالی که بانک مرکزی از طریق اعمال فشار بر بانک‌ها خواستار دریافت ارزی به نرخ مبادله‌ای است، روند رکاب به این